

**Den islandske præsident
Ólafur Ragnar Grímssons
tale
ved festmiddagen til
De Kongelige Højheder prins Joachim og
prinsesse Alexandras
ære
den 25. september 2001**

Deres Kongelige Højheder.
Kære gæster.

Det er os en særlig glæde her på Bessastaðir at modtage prins Joachim og prinsesse Alexandra, og i løbet af de nærmeste dage at få lejlighed til at gøre gode venner fra Danmark bekendt med Islands historie, natur, kultur og nutiden.

Det er sandelig velegnet at begynde besøget en aftenstund her på Bessastaðir, som på mange måde erindrer om Islands og Danmarks fælles historie. Her var kongsgården i flere århundreder, centrum for forvaltningen, hvor stiftamtmanden, kongens repræsentant, behandlede landets og rigets problemer, og i tankerne kan vi her i den forhistoriske kælder under dette steds ældste hus prøve at genopleve disse tider. Det var også her på Bessastaðir, at man for næsten to hundrede år siden, blandt lærere og skolens elever begyndte at drøfte forbindelsen landene imellem, genoprettelsen af Islands kultur og sprog, ideer, som senere førte til oprettelsen af den selvstændighedsbevægelse som islandske studenter i København stod i spidsen for.

Vi kan rejse vidt og bredt rundt i Island, og i havnebyerne og ude på landet se ting og sager, gamle huse og kendetegn, som erindrer os eftertrykkeligt om, hvor sammenvævet Islands og Danmarks historie har været, og med hvor stor omhu man nu lægger vægt på at skildre og bevare den historie mange steder i landet.

Prins Joachim, Deres forfædre, konger af Danmark og Island, var populære blandt den islandske befolkning, og bønder og sømænd lavede digte til kongens ære. Mange af landets vigtigste poeter har lavet hele kvad, hvor de priser kongen, og vores Nobelprisvinder, Halldór Laxness skrev en af sine bedste bøger om den bonde, som forærede kongen sin bedste hest og senere rejste til København for at besøge både kongen og hesten.

Vi islændinge sætter også meget stor pris på det venskab som Hendes Majestæt Dronning Margrethe og den kongelige familie altid har vist os, og vi er så sandelig stolte af det islandske navn dronningen bærer. Her i landet kalder man hende altid for Margrét Þórhildur, både blandt befolkningen og i medierne og mange islændinge synes næsten, at det er en endnu større ærestitel end at være Margrethe den Anden.

Det er i dette gode venskabs ånd, at vi byder Deres Kongelige Højheder sammen med prins Nikolai velkommen til Island, og vi glæder os til delvis at få lejlighed til at vise Dem land og folk, både naturen og betydningsfulde historiske steder, kunst og kultur, design samt virksomheder, baseret på videnskab og højteknologi, og naturligvis også levemåde både i hovedstaden, provinsen og ude på landet.

Vi ved at den danske kongefamilie er vore sande venner og vi værdsætter højt Deres interesse for at lære både land og folk bedre at kende med dette besøg. Vi håber på at besøget bliver Dem både til glæde og fornøjelse.

Med disse ord beder jeg alle gæster rejse sig og udråbe en skål for prins Joachim og prinsesse Alexandra.

Hjertelig velkommen!